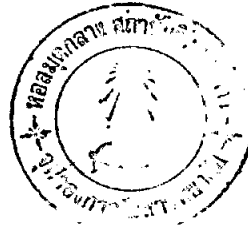

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สิ่งที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ คือประชากรที่มีคุณภาพ ประชากรจะต้องมีคุณภาพทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ปัญหาขั้นมูลฐานของประเทศที่กำลังพัฒนาส่วนใหญ่นั้น ไม่ใช่ปัญหาในการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ แต่ปัญหาคือที่ว่าขาดการพัฒนาคุณภาพของประชากร ดังที่ ศาสตราจารย์ นายแพทย์ บุญสม มาร์ติน กล่าวไว้ว่า "การพัฒนากำลังคนนั้นนับว่าเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาประเทศ พลังงานทุกอย่างที่จะกระทำสิ่งใดได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นก็หมายถึง คนจะต้องมีพละนามัยสมบูรณ์แข็งแรง เมื่อพิจารณาสิ่งที่จะช่วยพัฒนาคนให้มีร่างกายแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีความอดทน ก็มีอย่างหนึ่งคือ การพละนามัยนั่นเอง"¹ และการให้การศึกษาเป็นวิธีการพัฒนากำลังคนที่เหมาะสมและได้ผลอย่างชัดเจน²

การจัดการศึกษาที่สมบูรณ์แบบนั้น ควรจัดให้มีการส่งเสริมพร้อมกันไปทั้ง 4 ด้าน คือ พุทธิศึกษา จริยศึกษา พลศึกษา และหัตถศึกษา เพื่อจะได้ผลิตเด็กและเยาวชนให้เป็น

¹บุญสม มาร์ติน, "กรรฐาทักกับการพัฒนาประเทศ," ประมวลบทความเรื่อง การศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2513), หน้า 8.

²Harbison Frederick and Charles A. Myers, Educational Manpower and Education Growth (New York : McGraw-Hill Book Co., 1964), p. 2.

คนที่มีความรู้ มีร่างกายแข็งแรง สุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ และสามารถออกไปประกอบ
 สัมมาชีพได้ จึงจะเป็นพลเมืองที่ดีที่มีคุณภาพของประเทศชาติ¹ สำหรับค่านพลศึกษานั้น
 สมควรส่งเสริมเป็นพิเศษ ทั้งนี้เพราะคนเรามีร่างกายเป็นพื้นฐานในการพัฒนา
 ต่าง ๆ ถ้าร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพดี การพัฒนาต่าง ๆ ก็จะไปด้วย ถ้าร่างกายและ
 สุขภาพไม่ดี ถึงแม้จะมีอาชีพมั่นคง มีสติปัญญาดี ก็ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะสังขารไม่
 เอื้ออำนวยให้ ดังจะเห็นได้จากนักธุรกิจที่มีกิจการใหญ่โต ถ้าร่างกายสุขภาพไม่ดี ก็ไม่
 สามารถควบคุมกิจการต่าง ๆ ได้ มักประสบความล้มเหลวในการประกอบอาชีพ นักเรียน
 นักศึกษาถึงแม้ว่าจะมีสติปัญญาดี มีความรู้ดี แต่สุขภาพร่างกายไม่ดี ย่อมเป็นอุปสรรคในการ
 ศึกษาเล่าเรียน ดังผลการวิจัยของ ฮาร์ท และเชย์ (Hart and Shay) พบว่า
 "สมรรถภาพทางกายและความสามารถทางวิชาการมีความสัมพันธ์กัน ถ้าสมรรถภาพทาง
 กายดี ก็จะทำให้การเรียนดีขึ้น"² นอกจากนี้ วัชณา พุ่มเล็ก ยังพบว่า "เด็กที่มี
 ปัญหาด้านสุขภาพน้อย จะมีความสามารถทางการเรียนสูงกว่าเด็กที่มีปัญหาด้านสุขภาพมาก"³

¹กระทรวงศึกษาธิการ, แนวการจัดโครงการส่งเสริมสุขภาพและพลานามัย
โรงเรียนมัธยมศึกษา (กรุงเทพมหานคร: จงเจริญการพิมพ์, 2523), หน้า 3.

²Marcia E. Hart and Claton T. Shay, "Relationship Between
 Physical Educatio and Academic Success," The Research Quarterly
 35(October 1964): 357-448.

³วัชณา พุ่มเล็ก, "การศึกษาเปรียบเทียบของค้ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผล
 ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถใน
 การเรียนต่ำระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์
 ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512),
 หน้า 71.

การจัดการศึกษาเพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน โดยการจกัให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้วยนี้ ได้มีมาตั้งแต่ประเทศไทยเราได้เริ่มให้มีการจัดการศึกษาแบบสมัยใหม่เป็นครั้งแรก ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวแล้ว คือในพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้มีการจัดโครงการศึกษาไทยเป็นครั้งแรก ใน พ.ศ. 2441 นั้น ตามหลักสูตรของการเรียนได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาการบริหาร ภายหรือวิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งในการเรียนในชั้นประถมและมัธยมศึกษาด้วย¹ และต่อมา ในแผนการศึกษาแห่งชาติแต่ละฉบับคือ ฉบับ พ.ศ. 2475, 2479 และ 2503 วิชาพลศึกษาก็ยังเป็นองค์หนึ่งของการศึกษาที่โรงเรียนจะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนในโรงเรียนด้วย² สำหรับในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับ พ.ศ. 2520 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้นั้น แม้ว่าวิธีการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษานี้จะไม่ได้กำหนดเป็นองค์ของการศึกษาเช่น ฉบับที่แล้ว ๆ มา แต่แผนการศึกษานี้ก็ได้วางจุดมุ่งหมายของการศึกษาให้เห็นอย่าง ชัดเจน โดยได้บ่งไว้ในจุดมุ่งหมายข้อที่ 6 ว่า "ให้มีบุคคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพอนามัย สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ"³ และในหมวดที่ 6 ข้อ 21 กล่าวว่า "รัฐพึงจัดการพลศึกษาในทุกระดับการศึกษาและพึงจัดให้แก่ประชาชนโดยทั่วไปด้วย เพื่อเสริมสร้างและก่อให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของการกีฬาและสุขภาพอนามัยและกิจกรรมการพักผ่อน"⁴

¹วรงค์ดี เพียรชอบ, "ลักษณะแนวโน้มของหลักสูตรวิชาพลศึกษา พ.ศ. 2521 และ 2524," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ 2(มีนาคม 2524): 185.

²คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน, สำนักนายกรัฐมนตรี, การศึกษาในประเทศไทย (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2519), หน้า 11-15.

³กระทรวงศึกษาธิการ, แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับพุทธศักราช 2520 (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2520), หน้า 1.

⁴เรื่องเดียวกัน, หน้า 16.

ในแผนการศึกษาแห่งชาตินี้ เป็นการระบุนโยบายที่รัฐจะต้องดำเนินการจัดการ
 พลศึกษาให้เป็นไปตามแนวดังกล่าว เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอนอย่างจริงจังและมี
 เป้าหมาย และเพื่อให้การดำเนินงานแต่ละช่วงได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการ
 สอนนโยบายทางด้านการศึกษารัฐบาลแล้ว กระทรวงศึกษาธิการยังได้วางจุดมุ่งหมาย
 ในการพัฒนาการศึกษา ทางด้านการพลศึกษา สุขภาพ พละนามัย และกีฬา โดยระบุไว้ใน
 แผนพัฒนาฯ ระยะที่ 5 ระหว่าง พ.ศ. 2525-2529 ข้อ 9 ว่า "เพื่อส่งเสริมเยาวชน
 และประชาชนให้มีสุขภาพ พละนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง และเพื่อเสริมสร้าง และให้เกิด
 ความสำนึกในคุณค่าของการกีฬา สุขภาพ อนามัยและกิจกรรมการพักผ่อน"¹

และนโยบายด้านการพลศึกษา สุขภาพ พละนามัย และกีฬา กล่าวว่า

"ข้อ 9.2 จะเร่งขยายและปรับปรุงการพลศึกษา สุขศึกษา การกีฬา
 และกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา และจะจัดให้
 แก่ประชาชนทั่วไปด้วย

ข้อ 9.3 จะส่งเสริมให้สถานศึกษามีสถานที่ และอุปกรณ์กีฬาตาม
 สักส่วนของนักเรียน และเปิดโอกาสให้เยาวชนและประชาชนมา
 ร่วมใช้ประโยชน์ได้ด้วย

ข้อ 9.4 จะพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนพลศึกษา สุขศึกษา
 พละศึกษา และกีฬาในโรงเรียนและสถานศึกษาทุกระดับ"²

¹กระทรวงศึกษาธิการ, "อุดมการณ์ นโยบายและแนวทางในการพัฒนา
 การศึกษา การศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 5
 (พ.ศ. 2525-2529)" (กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ, 2524),
 (คำค้นหาเนา)

²เรื่องเดียวกัน.

นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการยังได้ตั้งความมุ่งหมายเฉพาะของการสอนวิชา
พลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไว้ดังนี้

1. ให้มีทักษะในการกีฬาและกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ และสามารถ
นำทักษะเหล่านั้น ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
2. ให้รู้และเข้าใจระเบียบข้อบังคับ และกฎกติกาการเล่น เพื่อเป็น
ผู้เล่นและผู้ดูที่ดี
3. ให้มีคุณลักษณะประจำตัว เช่น การเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ความ
ยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความรักหมู่คณะ ความสามัคคี ฯลฯ
4. ให้เห็นคุณค่าและมีนิสัยในการออกกำลังกายเป็นประจำ
ด้วยความปลอดภัยทั้งตนเองและผู้อื่น
5. เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพทางร่างกาย และสมรรถภาพทางจิต
6. ให้สามารถใช้วิจารณญาณ ในการเลือกและตัดแปลงกิจกรรม
พลศึกษา เพื่อออกกำลังกาย ให้เหมาะสมกับสภาพและความสามารถ
ของตน เพื่อเสริมสร้างและดำรงไว้ซึ่งประสิทธิภาพและบุคลิกภาพ¹

จะเห็นว่าความมุ่งหมายของการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน ต้องการให้นักเรียน
ได้พัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งนักการศึกษาทั้งหลาย
ต่างก็มีความเห็นสอดคล้องและคล้ายคลึงกัน เช่น

บูเชอร์ (Bucher) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาทางด้านร่างกาย (Physical Development)
2. เพื่อพัฒนาทางด้านทักษะ (Skill Development)
3. เพื่อพัฒนาทางด้านสติปัญญา (Mental Development)

¹กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521
(กรุงเทพมหานคร: จงเจริญการพิมพ์, 2520), หน้า 89.

4. เพื่อพัฒนาทางด้านสังคม (Social Development)¹

มิลเลอร์ (Miller) และวิทคอม (Whitcomb) ได้กล่าวหาว่าวิชาพลศึกษา มีบทบาทสำคัญ ในการพัฒนาทางกาย (Physical) สังคม - อารมณ์ (Social - Emotion) และสติปัญญา (Intellectual)²

ไซเดล (Seidel) และรีซิค (Resick) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของ วิชาพลศึกษา ไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาทางด้านอวัยวะและสมรรถภาพทางกาย (Organic Development and Physical fitness)
2. เพื่อพัฒนาทางด้านทักษะ (Skill Development)
3. ส่งเสริมสุขภาพทางด้านอารมณ์ (Emotional Health)
4. เพื่อพัฒนาทางด้านสติปัญญา (Mental Development)
5. เพื่อพัฒนาทางด้านสังคม (Social Development)³

จากที่กล่าวมานี้จึงเห็นได้ว่า วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญและจำเป็น อย่างยิ่ง ที่จะต้องจัดให้มีอยู่ในกระบวนการของการศึกษาในทุกระดับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพราะเด็กวัยนี้เป็นวัยที่อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง จึงทำให้เป็นวัยที่มีปัญหามากที่สุดในทุก ๆ ด้าน ซึ่ง สแตรง (Strang) ได้กล่าวว่า

¹Charles A. Bucher, Foundations of Physical Education (Saint Louis : The C.V. Mosby, 1975), pp.144-152.

²Arthur G. Miller and Virginia Whitcomb, Physical Education in the Elementary School Curriculum (Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1963), p.4.

³Beverly I. Seidel and Matthew C. Resick, Physical Education Foundations (Tallahassee : University of Florida Press, 1975), p.48.

เด็กวัยนี้เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ อันทำให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ เพราะพฤติกรรมนั้นเกี่ยวข้องกับสภาพร่างกาย และจิตใจ ถ้าสภาพร่างกายของเด็กไม่ดี จะทำให้เขาเป็นคนที่มึนงงทางอารมณ์ และเมื่อมึนงงทางอารมณ์ ก็จะทำให้เกิดมึนงงทางพฤติกรรมเพิ่มขึ้น¹

ปัจจุบัน กระทรวงศึกษาธิการได้แบ่ง เขตการศึกษาออกเป็น 12 เขต ซึ่งแต่เดิมเรียกว่าภาคการศึกษา โดยแบ่งตามลักษณะภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม และปริมาณคุณภาพของงานด้านการศึกษา² ซึ่งแต่ละเขตศึกษาย่อมที่จะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างไปจากเขตการศึกษาอื่น ๆ รวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ย่อมจะแตกต่างกันออกไปด้วย

สำหรับเขตการศึกษา 10 อยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย สำนักงานศึกษาธิการ เขตตั้งอยู่จังหวัดอุบลราชธานี ประกอบด้วยจังหวัดต่าง ๆ 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี นครพนม กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และยโสธร จังหวัดเหล่านี้มีสองจังหวัดที่อาณาเขตติดต่อกับประเทศอื่นคือ อุบลราชธานี และนครพนม ที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศลาว

ลักษณะทั่วไปของจังหวัดเหล่านี้เป็นป่าไม้ ภูเขา มีที่ราบสำหรับทำนาไม่มากนัก อาชีพของประชากรส่วนใหญ่ทำนา ทำไร่ ท้องถิ่นทุรกันดารมีมาก เนื่องจากไม่ค่อยจะมีฝนตก ถูกต้องตามฤดูกาล พื้นดินจึงแตกกระแหงโดยทั่วไป การเพาะปลูกพืชผักจึงทำได้ยากและไม่ค่อยจะได้ผลดีเท่าที่ควร

¹Ruth Strang, Introduction to Child Study (New York: The Macmillan Co., 1959), p.204.

²วรวิทย์ วสันตรากร, การศึกษาของไทย (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2516), หน้า 303.

เนื่องจากเขตการศึกษา 10 นี้อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นภาคที่ได้ชื่อว่า มีปัญหาทางการศึกษามากที่สุด (ในส่วนของเกี่ยวกับคุณภาพของการศึกษา) เมื่อเทียบกับภาคอื่น ๆ ของประเทศไทย การเข้าใจปัญหาของภาคนี้จะทำให้มีการพิจารณาหาทางปรับปรุงการศึกษาได้ถูกต้องยิ่งขึ้น¹

ผู้วิจัยมีความสนใจ และเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาว่า เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ที่ได้จัดให้มีการเรียนการสอนในชั้นมัธยมศึกษา อีกทั้งผู้วิจัยเป็นบุคคลหนึ่งที่ทำหน้าที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา และเห็นว่าเขตการศึกษา 10 อยู่ในภาคที่มีปัญหาทางการศึกษามากที่สุด ดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงใคร่ที่จะทำการศึกษาดังปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 10 เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ในเขตการศึกษา 10
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ในเขตการศึกษา 10
3. เพื่อศึกษาความแตกต่างของสภาพปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ระหว่างโรงเรียนรัฐบาล กับ โรงเรียนราษฎร์ ในเขตการศึกษา 10

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้คำตอบที่เชื่อถือได้ และตรงกับความเป็นจริง

¹อภิรักษ์ พันธุ์เสน, เศรษฐศาสตร์การศึกษา การศึกษาปฏิรูป หรือปฏิวัติ (กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์, 2518), หน้า 37.

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพการ จัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา และปัญหาที่เกิดจากการ จัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 10 เท่านั้น

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

พลศึกษา หมายถึง การศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมทางกายเป็นสื่อเพื่อส่งเสริมให้บุคคลมีพัฒนาการทางกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งส่งเสริมให้เป็นพลเมืองดี

โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา 10 ที่เปิดสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2521

โรงเรียนรัฐบาล หมายถึง โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

โรงเรียนราษฎร์ หมายถึง โรงเรียนของเอกชน สังกัดกองการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

เขตการศึกษา 10 หมายถึง เขตการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ โดยแบ่งตาม ลักษณะภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม และปริมาณคุณภาพของงานกำนการการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 6 จังหวัด คือ อุบลราชธานี นครพนม กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และยโสธร

โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรวิชาพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

โครงการจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมทางพลศึกษา เพื่อแข่งขันขึ้นในโรงเรียน การแข่งขันอาจจะจัดตามระดับชั้น ตามสี ตามกลุ่ม หรือระหว่างห้อง เพื่อเป็นการ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำทักษะ ความรู้ ความสามารถจากการ เรียนพลศึกษาในชั้นมาใช้ในการแข่งขัน

โครงการแข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมทางพลศึกษา เพื่อแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ เช่น กีฬาประเพณี กีฬากลุ่มโรงเรียน กีฬาเชื่อมความสามัคคี ตลอดจนกีฬาที่จัดโดยหน่วยงานของรัฐบาล หรือ เอกชน

โครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมทางพลศึกษาที่จัดขึ้น นอกเวลาเรียนปกติ เช่น เวลาพัก หลังเลิกเรียน วันหยุด ฯลฯ เพื่อเปิด โอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถตามความถนัดหรือสนใจเข้าร่วม กิจกรรม ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

โครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ หมายถึง การจัด กิจกรรมทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางร่างกาย และจิตใจ เช่น ความพิการของแขนขา มีโรคประจำตัว ผู้มีสติปัญญาอ่อน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงสภาพการจัดโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ใน เขตการศึกษา 10 ซึ่งจะเป็นข้อมูลและแนวคิดที่จะพิจารณา เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุง โปรแกรมพลศึกษาให้ดีขึ้น
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูพลศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้อง หาทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้การจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น